

нѣколко пѣти бѣха посѣщавали краймория-та на тия мѣста, чудеха се на тиха-та и мирна морска поврх-нина. Внимателно изгледовахме ония хубави крайморски мѣста, които бѣха вече отколѣ огрѣяни огъ златни-тѣ зари на утрѣнно-то слънце.

По пладнѣ самопловъ-тъ влѣзе въ Солунский заливъ; отъ една-та страна разгледовахме разнообразни-тѣ мѣста на Самандра, отъ друга — високи-тѣ върхове на Олимпъ. Два три часа така доклѣ хвърляхме ненаситни погледи и на двѣ-тѣ срани, приближихме Чърний-носъ (Кара-бурунъ), който штомъ като прѣминяхме показва ни се Солунъ отдалече.

(Изъ писма-та на С. Б.)

Солунъ.

Солунъ е на едно много хубаво мѣсто, има доста добръ изгледъ отдалече; така и отъ внѣтрѣ до нѣй-дѣ е накиченъ съ добри къщи; въ улици-тѣ му сж криви и нечисти. Тука българштина-та оште не може да се сравни съ други-тѣ прѣобладающти чужди народности, гръцка и еврейска. Македонци-тѣ, види се, имхъ много на сръдце тоя градъ, та отъ день на день българский элементъ се умножава.

И така, българштина-та тука подкачи да се съживява въ много погърчени челяди. Тукашни-тѣ българе си нѣматъ оште црква, както трѣбова; а училиште-то имъ е оште слабо.

Въ Солунъ се е учувала отъ старо врѣме една много стара сграда, то е единъ триумфаленъ сводъ, на който стълпове-тѣ сж изградени отъ изваяни камене, много стара работа. Отколешна-та стара крѣ-